

Voitto Laine

Salon Seudun Sotaveteraanien puheenjohtaja v. 2002 lähtien.

ROVASTI KAUKO SAINION MUISTOPUHE 13.12.2009

Arvoisat Kauko Sainion omaiset, kunnioitetut sotiemme veteraanit, hyvä saattoväki!

Olemme tänään saattaneet haudan lepoon rovasti Kauko Sainion, suuresti arvostetun ja kunnioitetun sotaveteraanin ja Salon Seudun Sotaveteraanien kunniapuheenjohtajan. Ikäpolvensa mukana Kauko Sainio joutui uhraamaan parhaan nuoruutensa puolustaessaan sotatoimialueella kotimaatamme sen itsenäisyyden ollessa uhattuna.

Sotien jälkeen hän oli vahvasti mukana rakentamassa hyvinvointi Suomea.

Jo työelämänsä aikana hän osallistui pääkaupunkiseudulla sotaveteraanien toimintaan.

Muutettuaan eläkepäivikseen Saloon hän liittyi vuonna 1984 Salon Seudun Sotaveteraani- yhdistykseen jäseneksi. Jäsenyyden alkuvuosina hän keskittyi lähinnä yhdistyksen henkiseen ja hengelliseen toimintaan suunnittelijana ja ohjelmien suorittajana. Veteraaniveljien ja – sisarten siunaus- ja muistotilaisuuksissa hän oli monille itseoikeutettu siunaaja ja puhuja. Tätä tärkeää tehtävää hän jatkoi elämänsä viime päiviin asti, kaikkiaan 25 vuotta.

Kauko Sainio kutsuttiin vuonna 1990 Salon Seudun Sotaveteraanien puheenjohtajaksi. Tähän tehtävään hän paneutui suurella aktiivisuudella ja tarmokkuudella, jota vuosien mittaan on laajasti ihailtu. Hän arvosti yhdistyksessä jo hyviksi koettuja menettelytapoja, mutta ideoi ja otti käyttöön myös uusia toimintoja. Kauko Sainion johdolla yhdistykselle syntyi korostetun hengellinen ja isänmaallinen toimintakulttuuri.

Puheenjohtajuuden alkuvuosina yhdistyksen toiminta vilkastui merkittävästi, kun Kauko Sainion johdolla vuokrattiin vuonna 1992 toimistotilat. Siihen asti toimisto oli ollut puheenjohtajan ja sihteerin kodeissa. Toimisto nimettiin Veteraanipajaksi.

Erityistä lisäarvoa yhdistyksen toiminnalle antoi yhteistyö Muurlan Opiston kanssa. Hengellinen toiminta sai uusia ulottuvuuksia. Esimerkiksi Palmusunnuntain kirkkopäivät, veteraanileirien iltajuhlat ja Veteraanilaavun rakentaminen olivat tammenlehväväelle merkkitaupauksia. Opiston toteuttamat Itä-Karjalan matkat olivat Kauko Sainion ideoimia. Osanottajia näille retkille oli aina linja-autokuormallinen, mikä osoittaa niiden suosion ja merkityksen.

Merkittävän osan Kauko Sainion Salon Seudun Veteraaniyhdistykselle uhraamasta ajasta vei vuonna 1993 perustettu mieskuoro Salon Seudun Veteraanilaulajat. Hänen panoksensa oli alusta lähtien ratkaisevan tärkeä niin esityksissä kuin myös ohjelmiston ja äänitteiden suunnittelussa ja toteutuksessa. Hienoimpiin saavutuksiinsa Veteraanilaulajat on yltänyt yhdistämällä kuoron laulujen lomaan Kauko Sainion hienoja lausuntaosioita.

Veteraanien ikääntyessä ja heidän voimiensa vähetessä Kauko Sainio totesi, että yhdistykseen tarvitaan uusia toimijoita. Yhdistyksen hallitus päättikin perustaa nuorempien ikäluokkien jäsenistä erityisen tukijaoston vuonna 1998. Sainion visio osoittautui täysosumaksi. Viimeisen vuosikymmenen aikana jaosto on ollut veteraanijäsenten tärkeä tukijoukko yhdistyksen operatiivisessa toiminnassa sekä uusien palvelujen suunnittelussa ja toteutuksessa.

Kauko Sainio näki yhdistyksen toiminnan olennaiseksi osaksi myös veteraaniperinteen keruun. Hänen aloitteestaan ryhdyttiin vuonna 1996 suorittamaan veteraanien haastatteluja, joita on kertynyt noin sadalta veteraanilta yli 1000 sivua. Niihin voi tutustua yhdistyksen kotisivuilla netissä.

Veteraaniperinteen keruun toisena tärkeänä etappina toteutui Kauko Sainion idean pohjalta Salon seudun veteraaneista vuonna 2003 valmistunut matrikkeli-historiateos ”Salon seutu Suomea puolustamassa”. Hankkeeseen liittyivät kaikki alueemme veteraaniyhdistykset. Yhdistyksen tukijaostolla oli käytännön puuhissa erittäin merkittävä osuus. Teoksen kaksi osaa sisältävät yhteensä noin 6000 veteraanin tiedot sivumäärän ollessa yhteensä yli 1850.

Viron Suomi-pojat ja yhteistyö heidän kanssaan oli eräs Kauko Sainion kunniatehtävistä. Suomi-poikien häntä kohtaan tuntema arvostus huipentui 17.9.2000, jolloin hän virolaisten kutsumana sai vihkiä Tarton kaupungin lähellä sijaitsevalle Pilkan taistelutantereelle pystytetyn muistoristin. Tälle muistomerkillä hän on suorittanut vuosittain kunniakäynnin ja pitänyt muistotilaisuudessa puheen. Näin tapahtui vielä tänäkin vuonna.

Rovasti Kauko Sainion rooli Salon Seudun Sotaveteraaneissa oli työntäyteinen. Jätettyään yhdistyksen johtamisen vuonna 2001 nuorempien huoleksi hän jatkoi alkuvuosien toimintatapaansa myös kunniapuheenjohtajana. Kuitenkin hän tällöin viisaasti jätti yhdistyksen operatiivisen toiminnan tehtävät tukijaostolle ja paneutui osa-alueille, jotka olivat hänelle ominaisia.

Yhteenvetona voidaan todeta, että Kauko Sainion aikana Salon Seudun Sotaveteraaneista tuli valtakunnallisestikin katsottuna veteraaniyhdistysten malliyhdistys, jonka toimintaa yhä seurataan ja arvostetaan. Sainion aikana vahvistunut jäsenkunnan yhteenkuuluvaisuuden tunne veteraanien ja tukijoukon kesken on edelleen voimissaan. Hänen tarmokkaasti ajamansa veteraanien puolisojen ja leskien aseman parantaminen on johtanut tuloksiin. Myös näillä jäsenryhmillä on nyt oikeus samoihin etuuksiin kuin rintamatunnusveteraaneillakin. yhdistyksessämme.

Henkilökohtaisesti aloin yhteistyön Kauko Sainion kanssa helmikuussa 1998, jolloin tukijaosto perustettiin. Häneltä saamani opastus, neuvonta ja henkinen pääoma antoivat minulle vahvan perustan niin tukijaoston kuin koko yhdistyksen puheenjohtajana toteuttaessamme uusia suuria haasteita. Minulle Kauko Sainio antoi ihmisenä aihetta suureen kiitollisuuteen ja kunnioitukseen kaikesta siitä, mitä sain kokea ja tuntea.

Haluan lopuksi suuresti arvostaen korostaa Kauko Sainion kykyä nähdä yhtä tärkeinä sekä veteraaniperinnön vaalimisen että yhdistyksen toimintakyvyn säilymisen tulevana vuosina. Tiivistettynä tämä kaikki tulee satuttavasti esille tässä Veteraanin iltahuudon ensimmäisessä säkeistössä:

”Rannalle himmeän lahden aurinko laskenut on.
Kutsu jo soi iltahuudon, taakka jo laskettu on.
Taattoa muista sa silloin, askel jo uupunut on,
Lapset ja lastemme lapset, teidän nyt vuoronne on.
Hoivatkaa, kohta poissa on veljet,
muistakaa. heille kallis ol’ maa.
Kertokaa lasten lapsille lauluin,
himmetä ei muistot koskaan saa.”